

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 :
L 84:1 - 102**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

H 2701

Märbacka, Sunne 11.8.1919

Käraste !

I dag fick jag ett brev från Japan, från en översättare där. Hans brev

var smalare än detta och dubbelt så långt. på tunnt papper, som hänger fast vid fingrarna, då man rör vid det. Det var mycket stiligt. Det är för den skull, som jag har letat reda på detta här papperet, som också är tunnt och långt, men i övrigt inte utmärker sig för några eleganta egenskaper.

Vi har tork nu, rågen är skuren och höet håller på att köras in. Det blir säkerligen ett gott år. Det är så i år, att ingenting slår fel, såsom alltid varit de andra åren. Om det har varit råg, så har det inte varit havre, har det varit havre, så har det inte varit rovor, men i år blir det rätt bra av allting, det är till och med gott om bär, grönsaker och äpplen. Inför detta tycker jag, att det är bra märkvärdigt, att inga priser sjunka, utan tvärtom synas vilja gå upp, kalvkött är visst nu dyrare än i våras. Det skulle väl vara bra för oss lantbrukare, men jag kan ju inte säga det heller för så dyr som egendomen varit i år har den aldrig varit. Jag har Jonatan här och målar och han tar nu tolv kr. om dagen. Mi-

arbetare ha dubbelt så stor lön, som då jag började. Jag undrar mycket hur detta skall sluta. Om det skall bli någon förfärlig krasch, som på en gång gör slut på dyrtiden eller om det långsamt skall gå emot medelklassens fullständiga utblottande. Jag försöker tänka mig hur det var för hundra år sedan i Frankrike och annorstädes också, då de rika hade sina stora slott och massor av tjänare. Debas liv var naturligtvis en enda lång rad av bekymmer och bråk med alla dessa svåra människor omkring sig och med massan av hus och slott, som de hade att underhålla. Rikt folk ha ju sedan dess fått det betydligt bekvämare och lindrigare. Den som nu bor i stad med blott tre eller fyra eller kanske bara två tjänare har det bättre än den som i forna tider hade fyrtio. Men nu synes ju tendensen gå åt det håll

håll, att man knappt kommer att kunna hålla sig med någon tjänaare alls. Kanske, att det kommer att bli höjden av bekvämlighet? Kanske att man kommer att med förskräckelse tänka på de tiderna, då man hade jungfrur

och även lite grannastisk handling. Här är till exempel huvudpersonen det sålde för att få henne att följa svamsk för det omöjliga giftermålet och

och fröknar? Nåja, så långt går det väl aldrig, men nog undrar jag huru länge det skall lyckas mig att uppehålla driften på Mårbacka. Det är det enda nu, som skall bli så synnerligen intressant att se hur det blir i höst, när vi får börja sälja säd och grisar och annat, om det skall visa sig att det kommer in mer pengar än på Henriks tid. Det skulle ju kunna vara en möjlighet.

Gerda är så lycklig i sitt nya hem i Falun och tycker att hon har fått det så utmärkt bra och att hon har det vackert också. Det tyckes då vara lyckat arrangemang. Janne hade ju en massa saker att anmärka på, då han

var här, men han kunde väl inte gå ifrån sin utmärkta vana. Det är väl all den obehagligaste karl, som går på Guds gröna jord. liksom hans svärdotter är det värsta kvinnliga exemplar. Nå naturligt vis är Hadjetlache och hans fruntimmer något värre, men ho vet hur Janne och Ellen Ahlgren skulle ha uppfört sig om de hade varit med i Ryssvillan.

Jag har haft brev från Carl Laurin, som ber mig om att skriva ett inledningskapitel till en stor bok om Sverige, som de skola ge ut. Det är väl mest anlagt på illustrationer kan jag förstå. Detta håller jag på med i denna vecka. Det är svårt, men det får inte bli långt, så de skall väl snart vara överståndet.

Jag har aldrig talat om för dig hur jag har skapat om Herr Arne. Jo, jag har bibehållit första, andra och tredje akterna oförändrade.

Men sedan försiggår tredje akten i rådsugukällaren i Marstrand och där är det dels en scen, där Elsalill upptäcker, att Sir Archie är den böven som har mördat hennes fosterfar och fostersyster och så en scen, där sir Archie övertalar henne till att följa honom till Skottland. I detta har jag kunnat bibehålla en hel mängd av Hauptmann, den långa svenen mellan bovarna, då de tala om samvete och ånger samt en del kärleksdeklationer. Jag har satt in litet spänning i akten därigenom att jag låter de skotske överstarna upptäcka Elsalill, då hon hör dem säga: "Herr Arnes pengar vara ännu" och för att hindra sina kamrater att mörda henne föreslår Sir Archie att han skall gifta sig med henne.

I femte akten håller man på att fira bröllop hos Torariv. Detta är något alldeles nytt av mig påhittat. Därigenom får jag in litet glans i den dystra miljön och även lite dramatisk handling. Här är Elsalill huvudpersonen, det gäller att få henne att fatta avsmak för det omöjliga giftermålet och

och komma henne utan alla övernaturliga medel att förråda mannen , som hon älskar. Det gör hon, och då vakten kommer och vill gripa honom , så dör hon så som i boken för att rättvisan skall få ha sin gång. # Därpå följer en andra tablå i femte akten där Sir Archie dör . Det är ungefär detsamma som hos Hauptmann.

Jag hoppas nu , att jag har fått bort det där obestämda , som vidlådde pjäsen förut, att man alls inte visste vad som hände i den fjärde akten, utan allt var en enda röra. Nu äro konturerna klara, var akt har sin uppgift och jag undrar om inte den spänning , som onekligen fanns över de tre första akterna , nu skall kunna bibehållas ända till slutet. Herr Suune har nu inga longörer utan är riktigt intressant. Ja, det gäller int mycket vad jag säger, för jag trodde , att jag hade lyckts förra gången också , men det skall väl ändå en gång lyckas mig , när jag så bestämt har satt mig i sinnet att göra en bra pjäs. Men b något vidare arbete skall jag inte kosta på denna olyckliga Vinterballad , det lovar jag dig. Och nu farväl för i dag. Jag skall nu gå ut och se på mina rågkörare.

Hoppas att du har fått böckerna.

Dir Selma

och komma henne utan alla övernaturliga medel ett förbräda kanner, som hon
älskar. Det gör hon och då vakten kommer och vill gripa honom, så gör hon
så som i boken för ett rättvisan skall få se sin läng. Å säras följder
en andra tabell i femte skten där Sir Archie gör. Det är angelär betasama
som hos Hauptmann.

Jag hoppas nu, att jag har fått bort det där obestämda, som vid 1835
hjäsen fört, att en alla inte visste vad som hände i den fjärde skten,
utan allt var en enda röra. Nu är Kontorens klara, var akt har sin uppgift
gitt och jag undrar om inte den spänning, som oenkligen lanns över de
tre första skterna, nu skall kunna bli behålla ända till slutet. Herr
Sanne har nu ända föngör utan är riktigt intressant. Ja, det gäller int
nycket vad jag säger, för jag trodde, att jag hade lyckats förre gången ge
också, men det skall väl ändå en gång lyckas mig, när jag så bestämt har
satt mig i sinnet att göra en bra pjäs. Men det något vidare erbjöte skall
jag inte kosta på denna olyckliga Vint rplid, det lovar jag dig.
Och nu försvil för i dag. Jag skall nu gå ut och se på mina reskörer.
Hoppas att du har fått böckerna.

Handwritten signature